

La revista del Joan Oró

at ar àx a

juny_2012

editorial

Ja s'acosta el final de curs, la nostra revista ens ho torna a advertir.

Què podem destacar de l'avui que vivim? Estem envoltats constantment de la paraula crisi, el govern ha tret la pols a les tisores i aquest utensili ha guanyat popularitat en els últims temps. Les retallades malauradament s'efectuen també en el Departament d'Ensenyament i les mesures de contenció proposades ens generen incertesa en el nostre demà, en el demà del nostre alumnat.

Però hem d'aprendre del que ha passat en l'àmbit global, com a societat. No ens hauríem només de lamentar, és el moment de buscar nous camins per trobar noves oportunitats. Oportunitats que facin aprendre als nostres joves més i millor. En temps d'incertesa és quan més cal fer treballar la imaginació i quan més cal esforçar-se. Si ja no serveixen les velles fórmules, n'hem de buscar de noves, i entre tots hem de buscar-les per arribar a la qualitat que es mereix l'educació.

En el nostre àmbit de treball, tenim grans professionals, que, malgrat la situació i malgrat el desacord amb aquesta, fan avançar el món, fent créixer, enriquits d'aprenentatge, aquests nois i noies que adquiriran importants responsabilitats en un futur pròxim.

És d'agrair, un cop més, tota la tasca educativa i col·laboració amb l'equip directiu, que es posa de manifest dia a dia, des del claustre, des del PAS i des de la resta de la comunitat educativa del Joan Oró.

Emma Carreras Boladeras
Directora de l'institut

Bon estiu a tots!

sumari

02 Editorial

03 Notícies

03 ESO

08 Batxillerat

09 Cicles

10 PPA

11 De tots

16 Productes d'aula

20 Avui destaquem

22 Opinió

22 Reflexions

27 Literatura

28 Mirades

30 Extraordinaris

ataràxia_juny_2012

Edita:

INS Joan Oró

Coordinadora de redacció:

Pilar de Cruz

Redacció:

Daniela Castro

Maimouna Fall

Erick Ramírez

Tirada:

1.000 exemplars

Coordinador de disseny:

Miquel Matamoras

DL: L-7555-1992

Aquesta revista no hauria estat possible sense el suport de l'AMPA

INSTITUT
JOAN ORÓ

notícies ESO

Quan el sol es pon de Dolors Collell. 2n ESO

De boca en boca de Adelaida Frías. 3r ESO

teatre

Criatures de T de teatre. 4t ESO

Participem en el Certamen nacional infantil i juvenil de **lectura en veu alta**, que enguany arriba a la VIII edició: Ester Sisó en la categoria de 1r i 2n d'ESO, i Sarai González, Clàudia Marchal i Judith Fernández en la categoria de 3r i 4t. Enhorabona!

ADOBERIES 22 de març
Els alumnes de 2n d'ESO visiten les adoberies i coneixen com era la vida del gremi d'adobers de la Lleida medieval.

FUTBOL FEMENÍ 12 i 13 d'abril

Dos equips femenins d'ESO del nostre centre participen en el VIIè Torneig de Futbol-7 femení, dut a terme al CF Pardinyes. Cal destacar-ne el nivell tècnic, la il·lusió de les esportistes i el treball d'equip. I el resultat: campiones de la fase comarcal!

ATLETISME 24 de febrer

Celebració de la Copa Campus d'Atletisme a les pistes del Camp Escolar amb la participació d'un grup d'atletes dels instituts Marius Torres i Joan Oró: salt de llargada, llançament de pes, 60 m. lliços, 1.000 m. lliços. Una bona activitat lúdica i esportiva que va comptar amb la col·laboració del Club d'Atletisme Lleida i els seus esportistes.

Visita al CEDD 19 d'abril

Els alumnes de 4t d'ESO visiten el Centre d'Estudis i Documentació de les Dones de la UdL.

Els objectius: saber més sobre la coeducació, reflexionar sobre els estereotips de gènere i fomentar els treballs de recerca de batxillerat amb el gènere com a objecte d'estudi.

BÀDMINTON 21 de gener

L'Associació Esportiva Joan Oró participa en la competició de bàdminton, amb les categories juvenils masculí i femení i cadets masculí i femení. També hi participen esportistes dels instituts Josep Lladonosa i Manuel de Montsuar.

Bons resultats per als participants del nostre institut: primers i segons en les categories juvenils masculí i femení (Sergio Castro, Ana Andrei, Diego Romero i Carme Casanovas).

MUSEU 6 de febrer
Els alumnes de 1r i 2n d'ESO visiten el museu de Lleida: un passeig des de la prehistòria a Roma per als alumnes de 1r i el coneixement de l'època medieval per als de 2n.

CONFERÈNCIA 28 de febrer

"Quantes vegades has pensat què podries fer tu per millorar les coses?"

Per mirar de donar-li resposta, l'alumnat de 3r i 4t ha assistit a la conferència "Viure solidàriament" a càrrec d'Ignasi Carreras, director de l'Institut d'Innovació Social d'ESADE, amb una llarga trajectòria com a voluntari en diverses ONG i exdirector general d'Intermón Oxfam.

Seu Vella 29 de febrer i 1 de març

Visita guiada a la Seu Vella per als alumnes de 2n i 3r d'ESO del nostre institut. Prop nostre, un patrimoni!

Visita a la depuradora

4 de maig. Alumnes de 2n d'ESO visiten la depuradora del Segrià. Visita que s'emmarca dins les activitats de l'Agenda 21 i de les sortides didàctiques de ciències i tecnologia.

ROMA

del 26 al 30 de març

Viatge de fi curs dels alumnes de 4t d'ESO. Destinació: Roma. Colosseu, Museu Vaticà, Villa Borghese... Una bona experiència, una pila d'anècdotes compartides i un recorregut per la "ciutat eterna". Inol·lidable!

Taller d'interpretació poètica 2 de març

Un grup d'alumnes de 4t d'ESO participa en el taller d'interpretació poètica conduït per Marcel·li Borrell, pedagog i director teatral. Treballen la música del poema, el to de la veu, el gest dels versos, la manera com les paraules ens transmeten sentiments...

TEATRE EN ANGLÈS 26 de març

Tots els alumnes de l'ESO i els del Curs de preparació per a les proves d'accés (CPPA) van assistir a l'obra de teatre en anglès Three in One a càrrec del grup Clever Pants: tres representacions curtes d'una tragèdia, una comèdia i un thriller. Tot l'alumnat va gaudir del teatre i en anglès!

PREMI JOAN ORÓ 14 de març

Després d'haver participat en el Premi Joan Oró, que ha consistit en la resolució d'enigmes relacionats amb les diferents àrees de coneixement, arriba la fase final: la resolució d'enigmes in situ, a la sala d'actes del nostre centre, i l'explicació científica d'uns experiments tecnològics. Tot sota la mirada atenta i curiosa de la resta d'alumnat d'ESO.

Els guanyadors, 1r cicle:

1r premi: Marina París

2n premi: Wafaa Belmkhar

3r premi: Yanko Konteh

Els guanyadors, 2n cicle:

1r premi: Sara Santafé

2n premi: Cèsar Marín

3r premi: Vyacheslau Dubrousky

XERRADA DEL BANC D'ALIMENTS 12 de gener

Xerrada d'un voluntari de la fundació Banc d'Aliments per als alumnes de 3r i 4t d'ESO.

Una bona manera de conèixer les activitats que s'estan duent a terme en la fundació i la possibilitat de participar-hi.

Aiguamolls de Rutea

27 d'abril. Els alumnes de 3r d'ESO visiten els Aiguamolls de Rutea. Espai d'interès natural amb diversitat de fauna i flora.

notícies BATXILLERAT

Laura a la ciutat dels sants

12 de febrer. Els alumnes de batxillerat van veure l'obra de teatre Laura a la ciutat dels sants al teatre de l'Escorxador de Lleida. Tot un seguit de vivències i patiments de la protagonista en un món rural i catòlic.

Drames rurals

12 de gener de 2012. L'alumnat de batxillerat va anar al teatre a veure l'obra Drames rurals, de Víctor Català, al teatre de l'Escorxador de Lleida.

Activitat lúdica i curricular, ja que l'obra és una lectura obligatòria per als alumnes de 2n de batxillerat.

Proves Cangur

5 abril. Haowie Lin, alumne de 1r de batxillerat del Joan Oró, obté una molt bona puntuació en les proves Cangur 2012 i se situa en 9a posició de gairebé 4.000 participants de tot Catalunya i en 1a posició entre els alumnes de les comarques de Lleida!

El dia 28 de maig s'ha celebrat l'acte de lliurament de premis al Rectorat de la UOB.

El mercader de Venècia

8 de març. Els alumnes de 1r i 2n de batxillerat van anar a veure l'obra de teatre El mercader de Venècia de Shakespeare, al Teatre Nacional de Catalunya. Per aprofitar el dia a Barcelona, una passejada pel Parc Güell, el modernisme del passeig de Gràcia, les Rambles i el Barri Gòtic. I la participació dels alumnes en el nostre concurs de fotografia Imatges de Barcelona.

notícies CICLES

Visita a l'escola Leandre Cristòfol

27 març. Els alumnes de 2n del CFGM d'arts gràfiques visiten l'escola Leandre Cristòfol, escola que ofereix una interessant proposta formativa per ampliar els seus estudis: gràfica publicitària, il·lustració...

Intercicles d'Atletisme

3 de maig. El CFGS d'animació d'activitats físiques participa en la desena edició Intercicles d'Atletisme. El resultat, una trobada esportiva interessant i una merescuda i treballada quarta posició dels alumnes del Joan Oro.

Córrer enmig del paradís

23 d'abril. Els alumnes de 1r del CFGM de conducció d'activitats físiques a la natura ha assistit a la presentació del llibre Córrer enmig del paradís, de Pere Pinós Vilalta.

Castellers de Lleida

23 de febrer. Els castellers de Lleida fan una classe magistral per als alumnes del cicle formatiu d'animació d'activitats físicoesportives. Enlairem castells!

PAID IN FULL
The Wallace Bros' Company,
Statesville, N. C.

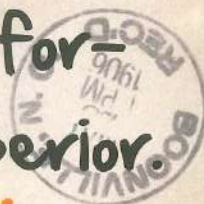

notícies PPA

**curs
2011
2012**

Nova promoció del Curs
d'accés als cicles for-
matius de grau superior

Bona sort!

notícies DE TOTS

Jubilació de Juanjo Calvo

TOTA LA MEVA VIDA PROFESSIONAL, TOTA UNA VIDA!

bon jan

generós

acollidor

home bo

vital

MODERAT

bon docent

rialler

optimista

serenitat

vocacional

ACTIU

inquiet

alegre

perseverant

bon professional

bona persona

BONDADÓS

EL MEU PAS PEL JOAN ORÓ?

Agenda 21

Cada gota compta

Dins l'assignatura de reforç de matemàtiques de 2n d'ESO, vinculem el treball dels nombres amb l'estalvi d'aigua. L'objectiu final, a banda d'aprendre matemàtiques, és conscienciar l'alumnat de la necessitat de fer un ús adequat d'un bé escàs com ho és l'aigua.

Èxit de la campanya de reciclatge d'oli. Poc després d'iniciar la campanya de reciclatge d'oli ja hem aconseguit emplenar el primer contenidor amb oli usat. Continuem reciclant! Gràcies per la vostra col·laboració!

Coneixem els avantatges del reciclatge?

Recuperem, amb els alumnes de 2n d'ESO, la regla de les 3R: **Reciclar**, **Reutilitzar** i **Reduir**.

Sense oblidar que el millor residu és el que no es genera.

Durant el curs, i en el marc de l'assignatura Agenda 21, comptabilitzem la brossa selectiva: paper, cartró i envasos:

1r Trimestre:

paper i cartró = 218 Kg

Envasos = 16 Kg

2n trimestre:

paper i cartró = 270 Kg

Envasos = 35 Kg

PRENEM CONCIÈNCIA. CONTINUEM TREBALLANT!

2n d'ESO A, la classe més sostenible, la classe guanyadora de la nova edició del concurs en què es valora l'estalvi energètic, el reciclatge, l'ús del boc'n'roll... de l'alumnat d'ESO del nostre centre. L'objectiu és formar persones més respectuoses amb el medi ambient.

L'hort filosòfic va creixent i suggerint

30 de gener. Per celebrar el **Dia Mundial per la No Violència i la Pau**, al nostre centre hem fet flors de paper que han construït els Jardins per la Pau i hem fet una exposició sobre diferents personalitats que han lluitat de forma no violenta per la consecució de drets humans en tot el món. Com a música de fons, els alumnes de 4t d'ESO han interpretat la cançó *blowing in the wind*, de Bob Dylan.

23-25 febrer. Les famílies professionals d'arts gràfiques, d'activitat física i d'ensenyament de règim especial d'esports del nostre centre col·laborem en la **Fira de Formació Professional de Lleida**: muntem dos estands, fem el disseny del llibret informatiu, organitzem una xerrada sobre titulacions esportives i impartim un curs d'iniciació a la salsa i el txa-txa-txa.

12 de març. **Xerrada-concert sobre la història del jazz** per als alumnes de 3r i els que fan les optatives de música de 4t i 2n de batxillerat a càrrec de dos dels músics de jazz més destacats del país: Ignasi González (contrabaix) i Xavier Pié (saxo soprano).

Sant Jordi

23 d'abril. Celebrem la diada de Sant Jordi: al llarg de la jornada, els alumnes i qualsevol persona voluntària de la comunitat educativa del centre han copiat fragments de l'obra *Tirant lo Blanc*, i, finalment, hem gaudit de l'acte de lliurament de premis dels concursos literari, fotogràfic, al millor expedient acadèmic i a l'aula més sostenible.

Guanyadors del XXVIIè concurs literari Agustí Ricart:

La meva amiga, la llibertat, de **Miquel Rodríguez** (1r d'ESO)

La carrera, de **Maria París** (3r d'ESO)

En aquest moment, de **Pam Armengol** (2n de BAT)

Thoughts, de **Daniela Castro** (4t d'ESO)

Guanyadors del concurs fotogràfic Imatges de Barcelona:

Rubén Ezquerro i Samira Sellak

Premi a l'aula més sostenible:

2n d'ESO A

Premis a l'excel·lència:

Marina París (1r d'ESO)

Ester Sisó (2n d'ESO)

Maria París (3r d'ESO)

Marc Miranda (4t d'ESO)

La música ens ha acompanyat durant l'acte, a càrrec de les alumnes de batxillerat **Vanessa** (piano), **Mariona** (veu) i finalment hem pogut gaudir de l'actuació d'alumnes de música del nostre centre amb les cançons *Sense tu* i *Boig per tu*.

Sortida a la neu

Del 4 al 7 de març. A Port-Ainé, dins el programa "Tots a esquiar" de l'Associació Lleidatana per l'Esport.

Els nostres alumnes han gaudit, juntament amb els alumnes de l'institut Torre Vicens, de la neu i d'uns dies de convivència. Una experiència inoblidable!

Dia de les llengües maternes

24 de febrer. Al nostre institut hem celebrat el Dia Internacional de les Llengües Maternes: hem projectat un audiovisual sobre la diversitat lingüística i la riquesa que representa i els alumnes de 3r d'ESO han representat l'obra de teatre De pel·lícula, d'Adelaida Frías.

productes

Ilyass El Khayder

3r d'ESO. El disseny d'un vano ens serveix per posar en pràctica l'ús del dibuix tècnic (bisectriu).

Alice Chencea

4t ESO. Disseny del logotip d'una fleca anomenada CALIU i posterior aplicació com a imatge corporativa en els elements següents:

- papers per embolicar el pa,
- bosses de paper,
- bossa de plàstic,
- decoració de la furgoneta de la botiga,
- rètol per a l'exterior de la botiga.

2n d'ESO. Elaborem el nostre particular drac de Sant Jordi amb brics reutilitzats.

Alberto Cabrera

4t d'ESO. Reutilització d'imatges per crear-ne de noves

amb el programa informàtic GIMP (capes), tenint com a referent l'obra de Joan Tomicuberta i Pere Formiguera FAUNA SECRETA.

Blau Hernández

Alice Chencea

Ina Pastor

Angels Lurda

4t d'ESO. Disseny de la nova senyalització en els autobusos urbans de Lleida:

1. Accés per a minusvàlids
2. Prioritat per a persones grans i embarassades
3. Lloc específic per a minusvàlids
4. Sortida d'emergències
5. Extintor
6. Llocs específics per a cotxets infantils

Alberto Cabrera

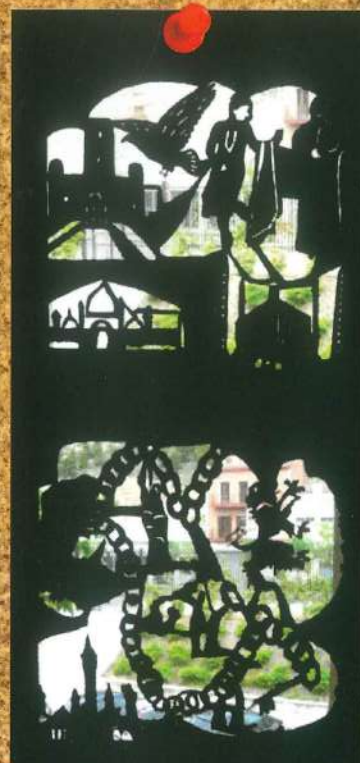
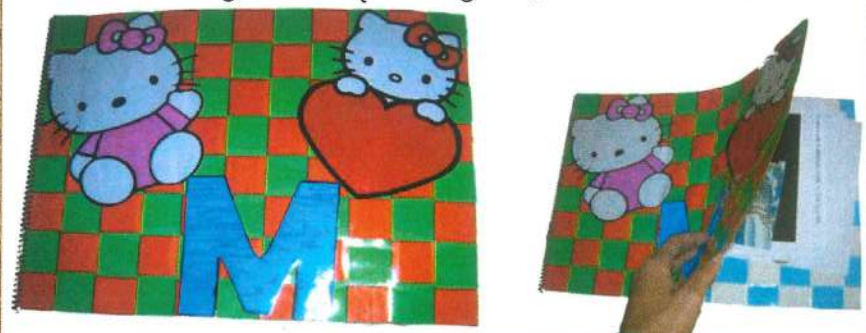

d'aula

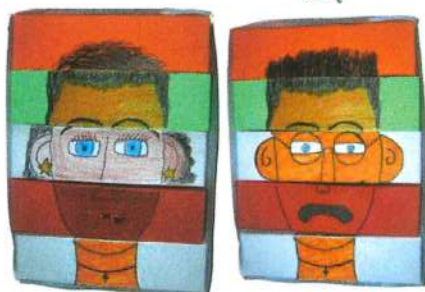
aula d'acollida

Carpeta feta amb tires de cartolina i personalitzada (nom de l'alumne i imatges d'allò que els agrada).

Cada alumne ha construït un conte lluminós buscant referents representatius del seu país d'origen: arquitectura, alimentació, vestits, història, etc.

Trencaclosques de la representació gràfica dels estereotips i les parts de la cara.

Joc visual d'expressions facials en una mateixa peça.

2n d'ESO C. Observem i estudiem la metamorfosi del capgròs fins a la granota.

1r d'ESO.
Llengua anglesa (Projecte experimental de llengües estrangeres).
Construïm instruments musicals a partir de material reciclat.

1r d'ESO. Hort filosòfic.
Com hem pogut deixar un hort tan bonic?
(Uzair) Podríem fer el mateix amb tot el que ens envolta? (Marfa)

Cicle Formatiu de preimpresió en arts gràfiques

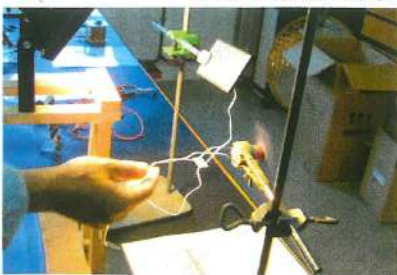
Cicle formatiu de grau superior d'animació d'activitats físiques

Cicles formatius de grau mitjà de conducció d'activitats en el medi natural

Batxillerat

*1r d'ESO.
Taller de
ceràmica.
Una des-
coberta de
com treba-
llaven la
ceràmica
al neolític.*

avui destaquem

Des de la comissió mediambiental del nostre centre, Agenda 21 del Joan Oró, aquest curs hem engegat un nou i il·lusionant projecte per afavorir l'establiment de l'òliba a la Plana de Lleida.

Aprofitant la ubicació del nostre institut molt a prop del riu Segre, als afores de la ciutat, gairebé a tocar de l'horta i altres camps de conreu, i la possibilitat d'assessorament del Centre de Fauna Salvatge de Vallcalent, hem dissenyat un projecte per tal de col·laborar en el seu programa de reintroducció d'òlibes a la plana

de Lleida mitjançant la tècnica del *hacking* (alliberament d'exemplars criats en nius artificials).

Aquesta espècie de mussol (*Tyto Alba*), molt beneficiosa per als cultius i el medi ambient gràcies a la seva dieta, ha patit una regressió important en les últimes dècades a causa de l'ús de pesticides, els cables elèctrics, la velocitat dels cotxes a la carretera i l'abandonament o reconstrucció dels espais on solia niar.

Atès que els pollets d'òliba necessiten un ambient tranquil i segur per créixer saludablement i no patir estrès (cosa que podria dur-los a la mort), hem hagut de cenyir la participació en el projecte als alumnes de 3r d'ESO, la majoria dels quals han augmentat la seva voluntat, iniciativa, esforç i responsabilitat al llarg del procés, d'uns dos mesos de durada. Tanmateix, no han sigut pocs els alumnes d'altres cursos que a l'hora de l'esbarjo s'han anat pre-

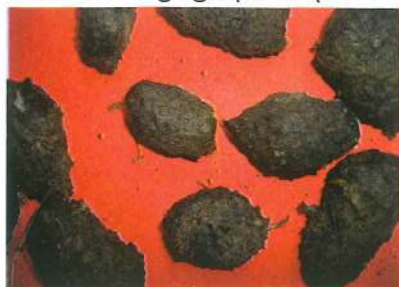

sentant per iniciar el seu "voluntariat" en l'alimentació dels polls, això sí, sense dir ni piu.

Durant aquest temps, l'alumnat de 3r ha assistit amb interès a un parell de xerrades, una sobre l'òliba i l'altra sobre la reintroducció del voltor negre al Pirineu. També, han visitat el CRF de Val·lcalent.

Per citar alguns exemples del treball transversal realitzat, l'alumnat ha hagut de construir un parell de caixes-niu, analitzar egagròpiles (tecnologia), extreure el sac vitel·lí dels pollets que servien d'aliment a les òlibes cada dia, dissecionar pollastres al laboratori (biologia), treball d'estadística amb les egagròpiles (mate-

màtiques), buscar mites i llegendes (ciutadania), extreure conclusions de tot plegat i plasmar-les en diferents tipologies de textos (català) que han servit per comunicar a la resta dels humans tot el que han estat fent i aprenent en el bloc que s'ha creat per a l'ocasió (www.projecteòliba.blogspot.com). A més, tot ha estat il·lustrat amb fotografies, vídeos i fotonovelles que esperem que us agradin.

Estem convençuts que aquest és un treball de

difusió i conscienciació important, amb el qual esperem aconseguir una millora del nostre entorn més immediat i la nostra manera de relacionar-nos-hi, i ens sentim molt orgullosos de poder contribuir-hi amb un

granet de sorra. Moltes gràcies, també, a tots els que d'una manera o altra heu fet possible que el projecte tirés endavant.

opinió

Reflexions

A l'entorn dels voltors...

El dia 30 de març, un noi de la fundació La Trenca, una organització per a la reintroducció d'aus en perill d'extinció, va venir a l'institut a parlar-nos sobre el voltor negre, una espècie que habita a la Península Ibèrica, però que gairebé s'ha extingit.

Primer ens va fer una petita introducció sobre el voltors, les espècies que habiten a Europa i la seva situació actual al continent.

També ens va explicar el perquè aquesta espècie està més amenaçada, exceptuant el trençalòs, ja que fa els nius als arbres en lloc de fer-los a les parets dels penya-segats, i no els fa en colònia.

Ens va exposar els diferents mètodes que fan

servir a la fundació per a la reintroducció, des de la cria en captivitat a l'anellament i el fet de fer solars on deixen animals de granja morts, sovint trossejats, per tal que no els falti menjar.

Per acabar, ens va ensenyar fotografies de les parelles de voltors actuals -ja que els voltors tenen una parella "fins que la mort els separi"-, les probables causes de les morts i la primera voltor negre completament catalana. Ens va ensenyar planells amb els moviments que havia fet un voltor en concret al llarg de la seva vida, i hem vist que en el primer any es mouen molt, sobretot els mascles, i després s'estan en un lloc per criar.

Va ser molt interessant! **Maria París (3r d'ESO)**

Parlem d'òlibes

Els alumnes de **3r d'ESO** de l'Institut Joan Oró de Lleida hem estat parlant sobre un tipus de mussol, l'òliba, que, en aquest moment, està en perill d'extinció i ens han donat l'oportunitat d'ajudar a repoblar i mantenir aquesta espècie cada vegada menys nombrosa. Actualment, estem treballant en la construcció dels habitatges on viuran i creixeran les òlibes.

Ens fa molta il·lusió poder ajudar a reprendre la població d'aquest ocell i posar el nostre gra de sorra en contra de les extincions de les espècies animals del món.

La nostra manera d'ajudar a repoblar l'òliba consisteix en el *hacking*, un programa de cria en captivitat amb l'objectiu d'alliberar exemplars joves. Aquesta tècnica consisteix a col·locar caixes niu en els llocs on es pretén repoblar l'espècie; en el nostre cas col·locarem "el seu nou habitatge" al terrat del nostre institut.

El 2 de març, per a informar-nos més d'aquesta espècie de mussol, va vindre en Francesc, un bomber amant dels ocells, que en sap molt d'òlibes i aus nocturnes en general. Ens va donar una interessant i instructiva explicació sobre els mussols, sempre ressaltant les òlibes. Va parlar-nos d'aspectes com la seva alimentació, anatomia, reproducció, la diferència que ha sofert l'espècie en els últims anys i el perquè, entre altres coses.

Cal esmentar la gran l'habilitat d'ensenyança del

Francesc, que, malgrat ser bomber, s'explica molt bé, i, en acabar, va obtenir un merescut aplaudiment per part nostra.

Quan va acabar la sessió, ens va fer un regal que ens va prometre a principi de la classe; es tractava d'egagròpiles, unes boles de pèl on es troben els elements que l'òliba no pot digerir, i que més endavant inspeccionarem per poder veure el que va menjar. Interessant!

Sabem com som per dintre?

El dia 15 de febrer els alumnes de 3r d'ESO vam anar al laboratori de biologia deixant de banda la rutina de la classe per fer una cosa diferent. Per primera vegada, vam estar en contacte amb els òrgans d'un ésser viu. La classe es va dividir en quatre grups d'acord amb el material del qual disposàvem. Així, un grup va veure un cor, un altre dos ronyons, el tercer uns pulmons i els membres de l'últim grup es van mesurar la pressió arterial. **Silham**

Quan veus l'òrgan que estàs estudiant et pots fer una idea més exacta de com és i, a més, també és divertit sentir-se forense durant una hora. **Maria**

Un dels experiments consistia a introduir canyetes, una per cada conducte sanguini del cor, i ficar-hi aigua. Molt interessant perquè movíem el cor i s'escoltava l'aigua que hi havia a dintre... **Daysi**

Va estar molt bé, però la sang em va impressionar. No vaig tocar la sang ni les parts del cor, però sí vaig ajudar els meus companys en la dissecció. El que més em va agradar va ser veure com s'inflaven els pulmons, ja que tenia un moviment que mai abans havia vist. **Slavic**

Ha estat una bona experiència perquè m'ha servit per aprendre com són els pulmons des de la pràctica i no a través d'un dibuix en paper. M'ha agradat inflar-los, separar les seves parts, tallar-los en diferents seccions... Per últim vam tallar un tros de pulmó i el vam introduir en un recipient amb aigua. Sorprenentment, aquest flotava perquè a dintre seu encara hi havia aire. Finament, vam introduir un tros de ronyó i aquest es va enfonsar perquè en la seva estructura no hi ha aire. **Marius**

...vaig mesurar la pressió arterial en repòs i a continuació, ho vaig repetir després de baixar i pujar les escales corrent. A més, també vam mesurar la pressió arterial d'altres companys. **Ikram**

La classe de laboratori em va agradar molt perquè vaig tindre l'ocasió de saber com funciona un tensiòmetre. **Abde**

... prefiero la práctica a la teoría, pues se aprende mucho más y es más divertido. **Kamila**

Me gustó abrir un corazón y tenerlo en mis manos. Cuando lo abrimos nos encontramos sangre coagulada en su interior. Esto nos dio un poco de aprensión pero al final lo pasamos muy bien... A mí me gusta más la teoría que la práctica porque con la emoción de estar en el laboratorio se me puede olvidar tomar alguna nota. **Ingrid**

Fue agradable pero también un poco desagradable. Mientras mis compañeros diseccionaban los riñones yo miraba, aunque también les ayudé. **Dani**

Va ser una experiència formidable veure com s'inflaven els pulmons i veure la tràquea, les venes... **Joaquin**

Em va agradar moltíssim i m'agradaria fer només pràctiques a classe de biologia. Gràcies! " **Leonel**

La Lleida medieval

museu de Lleida

El que més em va agradar i em va sorprendre va ser la Bíblia tan enorme que hi havia, també em va agradar molt les figures de les verges amb Jesús a la falda i aquell joc d'escacs fet amb una espècie de mineral transparent. **Blanca Jiménez**

A mi el que més em va agradar van ser les escultures, perquè eren molt estranyes, tenien les proporcions del cos deformades i no tenien simetria ni en el cos ni en el cap. **Alexandra Ganea**

El que més m'ha agradat han estat les escultures, les del romànic eren inexpressives, no tenien cap sentiment, tenien el nen a la falda mirant cap al davant i tampoc no es mostaven contacte visual. **Ashley Fernández**

A mi, personalment, el que més em va impactar va ser la llegenda de la verge del Blau. Van encarregar al senyor Jordi Safont fer una escultura de la verge, per col·locar-la a la porta dels apòstols de la catedral Seu Vella. La llegenda explica que ell va fer treballar el seu aprenent, i el seu aprenent va fer una obra més bella. Ell, enrabiat, perquè la seva obra no tenia comparació amb la de l'aprenent, li va tirar un martell fort a l'escultura amb la intenció de trencar-la; però l'escultura va acabar intacta, l'únic que li va sortir un blau al

cap, per això li diuen la verge del Blau. **Laura Díaz**

seu vella

De la Seu Vella el que més em va agradar va ser pujar al campanar, em vaig cansar moltíssim però va valdre la pena perquè vaig veure tota la ciutat de Lleida des de dalt del campanar. Va ser al·lucinant. **Blanca Jiménez**

El que més em va agradar va ser la torre dels exorcismes, perquè m'agrada el nom i perquè tenia una funció important. **Alexandra Ganea.**

Vam pujar la torre del

beries, on es treballava la pell d'animals. Està situat a Lleida, al carrer Blanquer. Les adoberies ja són molt importants en la ciutat medieval, perquè abans no tenien el material per fer la roba, sabates, etc., i tot estava fet de pell. **Miaomiao Zhu**

Ens van ensenyar com treballaven a les adoberies des de fa vuit segles. I la manera com treballaven abans és la mateixa que fan servir avui en dia al Marroc. **Youssef Jarouani**

Molta gent, incloent-me a mi, no sap on són les adoberies, però en arribar-hi ens vam adonar que havíem pas-

Campanar fins a dalt, hi havia 238 escales! Vaig aprendre que en la torre hi havia dos tipus de campanar: la Silvestre i la Mònica. **Sira Camara**

adoberies del s. XIII

El dijous dia 22 de març vam anar a visitar ado-

beries moltes vegades pel costat i no ens vam adonar que teníem molt a prop el lloc on adobaven les pells dels animals. Vam poder veure part de les restes de les adoberies del segle XIII, on encara hi passa una mica d'aigua. **Ester Sisó**

Alumnes de 2n d'ESO

26 de març

Amb l'Anna, al Vaticà

27 de març

Impressionats per la bellesa del Colissen

28 de març

Pantheon. Al final, no la vam poder tombar!

Gaudint del Trastevere

28 de març

Descansant al Vaticà

28 de març

Beneïts per la Fontana di Trevi

29 de març

DATE

TITLE

MARÇ/12

ROMA 4T ESO

literatura

[...]El llamp va fer que inexplicablement sortís una llum molt lluent on era l'estàtua de la Llibertat, i quan va parar la lluentor, l'estàtua havia desaparegut sense deixar rastre, almenys no hi havia rastres visibles des de la finestra d'una habitació i a la nit.

A la nit no vaig poder dormir gaire bé ja que hi havia un munt de policies, bombers... que van estar tota la nit buscant l'estàtua per tota la ciutat de Nova York, però sobretot per Manhattan.

Com podia una estàtua tan gran marxar de Manhattan? I per què va sortir aquella llum tan lluent?

El meu nét que, per cert, es diu Ricard, em feina preguntes que aquell dia d'octubre també me les feia jo, però em van ser respostes massa tard.[...]

Fragment de La meva amiga, la Llibertat, de Miquel Rodríguez (1r d'ESO)

Fragment de La carrera, de Maria París (3r d'ESO)

Estoy preparada en la línea de salida, recordando la últimas indicaciones. Respirar por la nariz, mantener el ritmo. "Máximo esfuerzo, máximo rendimiento, victoria". Las palabras de mi entrenador me retumban en las sienes como el pulso de mi alocado corazón. Intento no pensar en la gente de las graderías, pero su ruido no me deja lograr el objetivo. Mientras me pongo en mi lugar giro la cabeza mirando a los espectadores. Mi madre está en la primera fila. Me mira fijamente, con sus ojos color café, esperando que le demuestre que soy la mejor. También mi hermana me mira, pero no como mamá. Su lesión la ha dejado fuera del campeonato, y sé lo que piensa. Espera que falle para no tener que soportar semanas de comparaciones con su hermana gemela, y su mirada lo deja muy claro. Sus ojos azules se han congelado hasta ser fríos como la escarcha. Mi hermanito... él simplemente mira alrededor con sus ojazos negros, deslumbrado por la multitud. Qué placida debe ser la vida cuando uno no se ha de preocupar de nada. Nos indican que nos preparemos para la salida, e intento concentrarme en la carrera, pero sólo lo consigue la mitad de mi cerebro. La otra mitad aún está con Janire y su mirada de escarcha. [...]

Thoughts

I can't keep all my feelings
And just wait for you anymore
'cause in my heart is living
A feeling to me wrong.
It's easy to say I love you
But I know you don't feel that really
Well, you can keep all your feelings
And I will keep them too.
The question is very easy:
Do you really love me?
Of course, you make me feel crazy
But maybe you can't believe it.

Daniela Castro (4t d'ESO)

T'estimos trapelles s'emboliquen en els meus cabells, baixen juganers i s'acullen al melic.

Records difuminats es guarden a l'inconscient, reviuem i em fan plorar.

Sentiments nostàlgics corren per l'habitació, s'emocionen i canten paraules en silenci.

Comiats inquiets llisquen pels llençols, s'enlairen i surten per la finestra.

Detalls mig esborrats tracen la meva pell i la fan encendre.

Petons emmarcats es desfan i juguen a l'amagatall amb la malenconia.

Silencis cansats sospiren fent rendir les meves forces.

Somriures cridaners es disfressen de lluna i il·luminen els ulls enllagrimats.

Mentides doloroses entren dins meu i corren per la sang com cristalls.

Imatges confoses pregunten inquietes com aclarir-se, en no sentir resposta, s'esborren.

Jo, sola, jugo amb cada sentiment fent malabars, els llanço enlaire però tornen pel seu

camí, xoquen amb mi i em deixen en un estat d'inconsciència.

Pam Armengol (2n de batxillerat)

En aquest moment

Mirades

Projecte òliba: "un treball transversal molt productiu"

Del grup de professors del nostre institut que han engegat el projecte per col·laborar en la reintroducció de l'òliba a la plana de Lleida traspua, sobretot, il·lusió.

Aprofitant un de tants moments de trobada per tirar endavant el projecte, en parlen. La Sílvia inicia la conversa i de les seves primeres paraules es dibuixa un possible perquè de tot plegat; ens comenta que "segons Kant, un bon indicador per conèixer la bondat de les persones és si els agraden els animals. El respecte vers els animals –continua explicant– es projectarà, posteriorment, vers la resta de les persones. Per tant, els valors que intentem treballar amb els

nostres alumnes són la col·laboració, la paciència i el respecte per l'entorn. Tot plegat a partir de la cura d'uns pollets d'òliba que s'han d'alimentar fins que siguin autosuficients per aixecar el vol".

Les dues Sílves, l'Emma, la Mireia i el David, cinc professors implicats en aquest projecte interdisciplinari interessant, emotiu, però també desconegut per algun d'ells. "Vàrem haver de demanar suggeriments a persones properes que es dediquen al tema del medi ambient", i de seguida s'hi van engrescar, i molt. Van pensar que el treball amb

les òlibes podia aportar als alumnes un bon aprenentatge en valors: "el treball en equip, despertar la curiositat fomentant les emocions i, sobretot, el fet d'ensenyar i aprendre d'una altra manera". Així, en destaquen, sobretot, "l'aprenentatge dels alumnes i el vincle emocional amb el medi perquè serà una experiència que els deixarà un bon pòsit".

N'estan convençuts. Els alumnes recordaran la feina feta i tot allò viscut i sentit amb aquests animals, i cadascun dels professors hi ha aportat el seu gra de sorra; "tot i que cada assignatura posa èmfasi en aquells aspectes que li són més propers", no dubten a definir-lo com un treball coral i molt enriquidor per a tots. "Per part nostra –conclouen– ens agradaria donar-li continuïtat perquè hem vist que en resulta un treball transversal molt productiu".

zəbɐɾɪm

"ara entenc millor la biodiversitat"

Són molts els alumnes del nostre institut que han sentit parlar del Projecte òliba, que han visitat les nostres petites òlibes que hem acollit..., però només els dos grups de 3r d'ESO hi han pogut participar activament. Així doncs, n'hem parlat amb ells.

Transmeten entusiasme. Ens expliquen que han après moltes coses, entre les quals destaquen "el fet d'aprendre a conviure amb els animals, la responsabilitat a l'hora de complir un horari fix, la diferència fisiològica entre els humans i els ocells, la idea que per viure un animal cal que en mori un altre..." I quan els fem concretar l'aspecte que els ha interessat més, hi pensen i algú respon que "la construcció de les caixes niu per a les òlibes i el fet de donar-

los menjar". La resta de grup assenteix tot i que ben segur que pel seu cap van apareixent tantes altres imatges.

Els preguntem sobre les activitats fetes en el marc del projecte que més els ha sorprès i la resposta és unànime: "l'egagròpila". Suposem que en un primer moment van dubtar del fet d'haver d'analitzar aquelles boles de material indigerible regurgitades per les nostres òlibes, però, finalment, descobrint-hi pèls, ossos... d'animals que havien menjat, fent d'investigadors, traient les seves conclusions, l'activitat els va anar resultant cada cop més diferent de tot el que havien fet fins aleshores.

Durant uns mesos del curs escolar 2011-2012, doncs, els alumnes de 3r s'han convertit en estudiosos de tot el món que envolta les òlibes, ens comenten que han treballat en el projecte des de les diferents matèries implicades, han format part del primer tram de vida de les nostres petites òlibes i, sobretot, han arribat a la conclusió que cal continuar desenvolupant aquest projecte perquè "com més persones ajudin, més creixerà la població d'òlibes".

I per cloure aquest intercanvi d'experiències entre tots els alumnes participants, una darrera pregunta: "què ha canviat en tu després d'haver treballat en aquest projecte?". No volíem tant una resposta consensuada, sinó que tots hi pensessin, que fos una darrera reflexió individual de cada alumne. Però algú llença la seva resposta en veu alta, de poques paraules però de significat complex: "ara entenc millor la biodiversitat".

Extra

"les matemàtiques són molt importants per a la vida"

Enguanys s'ha celebrat una nova edició de la Prova Cangur que es marca com a objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través dels problemes. Consisteix en una prova de trenta reptes matemàtics, de dificultat creixent i de resposta tancada amb cinc opcions per a cada problema i que els participants de diferents països han de resoldre en una hora i quart.

Hoewei Lin és un alumne de 1r de batxillerat del Joan Oró que fa tres anys que hi estudia. Noi de poques paraules i apassionat per les matemàtiques, va participar en la prova Cangur 2012 i els seus resultats van ser tan bons que el van situar en 9a posició de gairebé 4.000 participants!

El felicitem de cor i en parlem. Diu que quan va començar la prova "estava una mica nerviós perquè no teníem gaire temps per resoldre els exercicis". Però reconeix que en finalitzar-la "n'estava content, perquè les preguntes no eren complicades".

No li ho van semblar. Confessa que les assignatures que més li agraden són les matemàtiques i la física "perquè per mi no són difícils, les entenc perfectament". Lin desprèn molta prudència; no és d'estranyar, doncs, que quan li preguntem pel motiu del seu èxit ens digui que no ho sap del cert, "un mica de sort, l'examen no era difícil i amb anterioritat vaig fer exercicis de proves d'altres edicions".

Continuem la conversa amb Hoewei Lin, interessats a conèixer com veu i sent les matemàtiques, i la resposta és clarament racional: "amb les matemàtiques s'estudien patrons en les estructures de cossos abstractes i en totes les relacions que s'estableixen entre si. Jo crec —conclou— que tant la llengua com les matemàtiques són molt importants per a la vida".

Ordinaris

Islàndia: "en destaco els paisatges majestuosos, la solitud i el silenci"

Cira és la professora de formació i orientació professional en el nostre institut. Als disset anys va marxar a viure a Anglaterra i des d'aleshores no ha parat de viatjar sempre que ha pogut.

Activa, positiva, entusiasta. Li agrada conèixer gent nova, veure nous indrets, observar costums diferents; a firma, orgullosa, que té amics repartits per tot el món.

I és per això que li proposem compartir amb ella un viatge. Accepta encantada. I ens confessa que vol parlar d'Islàndia, potser "perquè és un dels darrers territoris que he visitat i també un dels més espectaculars que he vist mai". Quan li demanem que en destaquï algun aspecte, sense dubtar

diu que "la seva natura traduïda en uns paisatges majestuosos, la solitud, el silenci". I d'una apreciació visual treu la profunda conclusió que "la natura s'hi fa a si mateixa, com passa amb la persona".

Continuem parlant i toquem el tema de la climatologia d'Islàndia: "Hi plou tant, que l'aigua de l'aixeta de casa és completament natural; també tenen piscines per tot el país d'aigua calenta que brolla del subsòl".

I de la gent que hi habita diu que "són persones molt amables, serioses, respectuoses, austeres". Ens transmet la idea que l'austeritat rau en el fet que tenen els estris indispensables per viure, poca decoració, mobles que passen

de pares a fills... "La manera de ser dels islandesos ha estat marcada per la duresa del seu clima; hi fa molt fred, vent i està núvol pràcticament cada dia", matisa.

Una climatologia difícil però un país advertit: "les seves cases estan preparades per al fred; les finestres no s'obren, estan fixes i per ventilar col·loquen una petita reixeta. Sense persianes, a l'hivern només tenen quatre hores de sol i a l'estiu, les vint-i-quatre hores que té el dia". Ens explica l'anècdota que "quan anava a dormir tenia la sensació de fer la nostra migdiada!".

La nostra companya en parla amb entusiasme, d'Islàndia, amb coneixement de causa, però les seves paraules es carreguen de sentit quan diu que "viatjant t'adones que cada persona és com és, que s'ha de respectar tot i tothom i que som fruit de les circumstàncies viscudes".

Institut Joan Oró

Ctra de Saragossa Km 464,2 25194 Lleida

Insjoanoro@xtec.cat www.insjoanoro.cat